

chiếc bóng xa xăm

Dù em ở Tân Bình Gò vấp ở Paris New York quên người hay Đà Lạt nơi xưa em khóc tiếng chào đời khốn khổ như Jésus vết dao trên ngực anh vẫn nằm chờ khăn xô phủ mặt niêm dấu yêu nào cũng có nỗi đau.

Dù em đã chấp chờn mùa trăng tháng bảy bóng mịn mờ thốn thức mưa ngâu anh vẫn uống đắng cay từng giọt từng giọt ngọt ngào từng giọt giết nhau bằng đôi mắt long lanh đêm đen đồng lõa bằng tóc tiên bay ngang trời hoan lạc một ngày và hố thẳm của tang thương thù hận ta khai sinh lên mặt con người.

Anh vẫn ở đây em ạ Sài Gòn tuổi nhỏ lớn lên bên dòng kênh chằng chịt những mái nhà sông nước ôm nhau, những con đường chạy dài hun

hút mà mưa đầu mùa lại rộn tiếng ve em ạ anh đi Sài Gòn sao nhớ con đường bên nắng bên mưa nhớ mái trường nghiêng bút giữa trưa ngồi ngủ gật nghe tiếng thầy xa vắng - những người thầy bỏ quê bỏ xứ vất vả đi có nửa cuộc đời.

Em ạ anh đi Sài Gòn thấy bạn bè vui sao gần hết lang thang giờ vài đứa nghèo ngao chiếc bóng xa xăm nào bé nhỏ còn đây nên dù em lại em đi môi có cười xanh bóng tối tóc có dài buộc hết mùi hương những cánh dơi cũng chập choạng ven trời.

Em ạ anh vẫn ở Sài Gòn để nhớ chút làm người chút quý sứ sa tăng chút vui bên ngoài cay đắng bên trong chút hôn ghen giận dỗi men tình trên nếp ray ngút ngàn về Huế trên dốc trời thăm thẳm cao nguyên - chiếc bóng xa xăm - lãng mạn ưu phiền bông tô đẹp buồn tim lá phổi cho vết dao đâm chứa được lên trời.

Em chiếc bóng cũng xa xăm xuống đời tôi hèn mọn mà vòng quay xoay mãi chẳng cùng nên ở

*chốn không tên thời gian vô tận em vẫn là mùi
hương mê muội cho con người lầm lẫn yêu nhau.*

*Và nếu phải hôm nay Sài Gòn tôi đã mất như
quê tôi đang đặng mây mù*

*Chiếc bóng xa xăm thời nhỏ dại thời bạn bè tôi
ngủ gật học bài vẫn lớn quá trong lòng tôi già
cỗi.*